

Če ne bi pisalo na njem, da je Renault, bi ga pustil vne-
mar. Češ ta BMW pa že
poznam. Renault 18 je od strani
in od zadaj kot dvojček podoben
bavarski seriji «5». Le njegov
prednji pokrov spominja na wart-
burg — verjetno zato, ker sega od
enega do drugega roba blatni-
kov. Zarometa sta ogjata, z vtis-
njenima utripalkama — kot pri au-
diju 100; motno črna letvasta ma-
ska na nosu spominja na tisto od
Chryslerjevega horizona. To bi
bilo na kratko vse, o tem avtu.

Če drugega ne, je Renault 18 —
prvič so ga predstavili aprila letos
— stopil v vrsto številnik, ki so pri
Renaultu v navadi namesto imen.
Pravzaprav je to večja različica re-
naulta 12, ki je še vedno najboljše
prodajani Renault v Evropi. Toda
«osemnajstica» sili tudi čez lužo.
Ko so glavnega direktorja povabili
na vožnjo s concordom, da je na
lastni koži občutil prednost eno-
dnevnega izlata v ZDA je tamkaj
stisnil roko možem od American
Motors, ki bo Renault 18 sestavl-
jali za Američane.

Po obliki je R 18 lepši od R 12,
vsaj manj samosvoj in skladnejši
je! Naprodaj je s štirimi paketi
opreme in z dvema motorjema. K
oznaka L in GTL sodi manjši,
1397-kubični štirivaljnik, ki se od
motorja Renault 12 loči le po tem,
da je za debelih 100 kubikov večji.
Zdaj zmore 64 KM pri 5500 vrtljajih
v minuti in se odlikuje s prožnostjo
in z dolgoletno prakso. Je pa —
tako se je zdelo na dirkališču — za
tako velik avto že pre malo pre-
priljiv, hočem reči, da je z njim
težko odločno voziti. Po tej plati je
močnejši motor, ki pripada različici
TS in GTS dosti prikupnejši.
Tudi ta ni od večerj, ampak so ga
«našli» v Renaultu 16. Torej ima
1647 kubikov gibne prostornine in
zmore (gospodarnih) 79 KM pri
5500 vrtljajih v minuti. Za ušesa,
brez merilnih naprav, se zdi hrup-
nejši od manjšega motorja. Hrup
in tresljaji pa se prenašajo tudi z

RENAULT 18

DRUŽINSKI PAKET

menjalnika, prav do prestavne ro-
čice. K manjšemu motorju sodi
štiristopenjski menjalnik, ki zelo
dobro pristaja tudi močnejši različici.
Le v Renault 18 GTS že za
osnovno ceno vgradijo pestopenjski
menjalnik (po želji tudi avtomati-
ko), ki mu takoj poočitam, da je
slabo prestavljen. Peta prestava
je le za vožnjo z vetrom ali po
klancu navzdol. Griček, čez kate-
rega zavija cesta, malce več vetra
v obraz — pa morate pretakniti

navzdol in ostati v četrti prestavi.
Je pa R 18 s petimi prestavami
razmeroma hiter: po nenatanih
meritvah z navadno štoperico mi-
slim, da zmore več kot 160 km na
uro. Dovolj za avtomobil, ki nima
nikakršnih dirkaških ambicij, am-
pak bi rad ob razmeroma skro-
mnih zunanjih merah in ob pro-
storni notranjosti privabil družin-
ske očete, da bi segli po njem. V
tem avtomobilu se je moč zelo
udobno peljati. Podvozje je pode-

doval od Renaulta 12, le kolesa so
mu bolj razmaknili. Vzmeti in bla-
žilniki so uglašeni na udobje, če-
prav se vozniku tudi hitro vožene-
ga ovinka ni treba ustrašiti — ko
Renault privzdigne notranje zadnje
kolo. Spredej je v tem avtu veliko
prostora, zadaj ga zmanjka za pre-
dolge noge. Štiri vrata in udobni
sedeži uvrščajo Renault 18, še po-
sebej pa njegovo najdražjo različico
GTS med zrele limuzine sred-
njega razreda, ki so enako dobro
kos mestnim gnečam in dolгим
potovanjem po avtomobilskih ce-
stah. Voznik dobi vse, kar potre-
buje, ne da bi moral segati preda-
leč. Nasprotno, ročice ob volanu
so zelo pripravne, obroč volana je
mekho obložen in instrumenti so
pregledni. Renault GTS ponuja še
električno vodenje stranskih
oken, centrarno magnetno kiju-
čavnico za vrata, zunanje ogleda-
lo z električnim nastavljanjem, bri-
salnika žarometov, lučko za bra-
nje zemljevidov, pa seveda tepihe
in kvalitetne prevleke na sedežih.
Kdor je Renaultov navajen, tudi z
vožnjo nima težav. Motor je tudi
pri «osemnajstici» vsajen (vzdolž-
no) pred prednjo premo, to pa po-
meni, da je nos težak in da rine
navzven. Dodajanje volana zahteva
kar precej moči obenem pa
pazljivo: lahko se zgodi, da re-
naultu sredi ovinka spodnese za-
dek in je potrebno volan prav na
hitro odzvati. Ampak to so težave,
ki se pripetijo, če podite avto s
plinom do konca po dirkališčni
progi. Za običajne vožnje — in
takšnim je tudi namenjen — je to
pazna in udobna limuzi-
na. Američani se na limuzine
spoznajo, a je že slišati, da je tudi
njim všeč.

